

Istungidokument

A9-0178/2023

4.5.2023

RAPORT

seksuaalse ahistamise kohta ELis ja MeToo hinnangu kohta
(2022/2138(INI))

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon

Raportöör: Michal Šimečka

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	19
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	20

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

seksuaalse ahistamise kohta ELis ja MeToo hinnangu kohta (2022/2138(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikleid 2 ja 3,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikleid 8, 10, 19, 83, 153 ja 157,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 21 ja 23,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni (Istanbuli konventsioon),
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni vägivalla ja ahistamise vastu võitlemise konventsiooni (nr 190) ning vägivalla ja ahistamise vastu võitlemise soovitusi (nr 206) ning nende peamisi sätteid,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta² (rikkumisest teavitajate direktiiv),
- võttes arvesse komisjoni 5. märtsi 2020. aasta teatist „Võrdõiguslik liit: soolise võrdõiguslikkuse strateegia 2020–2025“ (COM(2020)0152),
- võttes arvesse komisjoni 12. novembri 2020. aasta teatist „Võrdõiguslikkuse liit: LGBTIQ-inimeste võrdõiguslikkuse strateegia 2020–2025“ (COM(2020)0698),
- võttes arvesse oma 26. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise vastase võitluse kohta ELis³,
- võttes arvesse oma 11. septembri 2018. aasta resolutsiooni meetmete kohta töökohal, avalikes kohtades ja poliitilises elus toimuva kiusamise ja seksuaalse ahistamise ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks ELis⁴,
- võttes arvesse oma 28. novembri 2019. aasta resolutsiooni ELi ühinemise kohta

¹ ELT L 204, 26.7.2006, lk 23.

² [ELT L 305, 26.11.2019, lk 17.](#)

³ ELT C 346, 27.9.2018, lk 192.

⁴ [ELT C 433, 23.12.2019, lk 31.](#)

Istanbuli konventsiooniga ja muude meetmete kohta soolise vägivalla vastu võitlemiseks⁵,

- võttes arvesse oma 21. jaanuari 2021. aasta resolutsiooni soolise perspektiivi kohta COVID-19 kriisi ajal ja selle järgsel perioodil⁶,
- võttes arvesse oma 21. jaanuari 2021. aasta resolutsiooni ELi soolise võrdõiguslikkuse strateegia kohta⁷,
- võttes arvesse oma 6. detsembri 2021. aasta resolutsiooni soovitud komisjonile soolise vägivalla vastu võitlemise kohta: kübervägivald⁸,
- võttes arvesse oma 16. detsembri 2021. aasta resolutsiooni MeToo liikumise ja ahistamise ning selle tagajärgede kohta ELi institutsioonidele⁹,
- võttes arvesse oma 14. veebruari 2023. aasta resolutsiooni ELi ühinemise kohta Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perversivägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooniga¹⁰,
- võttes arvesse Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi 2022. aasta aruannet soolise võrdõiguslikkuse indeksi kohta,
- võttes arvesse 2022. aasta detsembri rahvusvahelist ühisuuringut vägivalla ja ahistamise kohta töökohal¹¹,
- võttes arvesse Euroopa Ombudsmani 17. detsembri 2018. aasta aruannet väärrika kohtlemise kohta ELi institutsioonides ja ametites töötamisel,
- võttes arvesse juhatuse 2. juuli 2018. aasta otsust nõuandekomitee toimimise kohta, mis käsitleb ahistamiskaebusi seoses Euroopa Parlamendi liikmetega ja parlamendi kaebustega tegelemise menetlusi,
- võttes arvesse kodukorra artikli 10 lõiget 6,
- võttes arvesse kodukorra II lisa „Euroopa Parlamendi liikme sobiliku käitumise juhend oma ülesannete täitmisel“,
- võttes arvesse ELi personalieeskirjade artiklit 12a,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 54,
- võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit (A9-

⁵ ELT C 232, 16.6.2021, lk 48.

⁶ ELT C 456, 10.11.2021, lk 191.

⁷ ELT C 456, 10.11.2021, lk 208.

⁸ ELT C 251, 30.6.2022, lk 2.

⁹ ELT C 251, 30.6.2022, lk 138.

¹⁰ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2023)0047.

¹¹ Rahvusvaheline Tööorganisatsioon (ILO), Lloyd's Register Foundation, [Experience of violence and harassment at work: the first global survey](#) (Vägivald ja ahistamine töökohal: esimene üleilmne uuring), 2022.

0178/2023),

- A. arvestades, et sooline võrdõiguslikkus on ELi lepingu artiklis 2 sätestatud ELi põhiväärtus ning see tuleb integreerida kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse ja programmidesse ning kogu tegevusse; arvestades, et õigus võrdsele kohtlemisele ja mittediskrimineerimisele on aluslepingutes ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 21 ja 23 sätestatud põhiõigus, mida tuleks täiel määral austada; arvestades, et õigus isikupuutumatusel on harta artikli 3 kohaselt ülimalt tähtis;
- B. arvestades, et sooline vägivald kõigis selle vormides, sealhulgas seksuaalne ahistamine, on nii soolise ebavõrdsuse, diskrimineerimise ja inimõiguste rikkumise põhjus kui ka tagajärg; arvestades, et see takistab oluliselt naiste, tüdrukute ja teiste ohvrite osalemist kõigis era- ja avaliku elu valdkondades ning ei võimalda neil oma õigusi ja põhivabadusi täielikult kasutada; arvestades, et tõelise soolise võrdõiguslikkuse saavutamise eeldus on soolise vägivalda kaotamine; arvestades, et soolise vägivalda, sealhulgas seksuaalse ahistamise ennetamiseks ja sellega võitlemiseks on oluline, et EL ja liikmesriigid teeksid märkimisväärseid edusamme soolise võrdõiguslikkuse saavutamiseks, võttes konkreetseid meetmeid ning rakendades täielikult soolõimet ja sootundlikku eelarvestamist kõigis poliitikavaldkondades ja otsuste tegemisel;
- C. arvestades, et seksuaalne ahistamine on ELi õiguses defineeritud kui „seksuaalse olemusega mis tahes soovimatu sõnaline, mittesõnaline või füüsiline käitumine, mille eesmärk või tegelik toime on isiku väärkuse alandamine, eelkõige luues ähvardava, vaenuliku, halvustava, alandava või solvava õhkkonna“; arvestades, et kehtiv ELi õigus ei ole olnud piisavalt tõhus selliste nähtuste praktikas ennetamisel ja nendega võitlemisel; arvestades, et vaja on tugevdada ELi õigust soolise vägivaldaga võitlemiseks ning töötervishoiu ja -ohutuse tagamiseks, samuti laiendada ahistamist ja seksuaalset ahistamist käsitlevat õigust Istanbuli konventsiooniga kooskõlas töökeskkonnast väljapoole, et käsitleda seda probleemi kõigis elu ja ühiskonna valdkondades täies ulatuses; arvestades, et võrdse tööalase kohtlemise direktiivis on sätestatud isiku õigus, et teda ei diskrimineerita ega ahistata tööalases kontekstis seksuaalse sättumuse alusel¹²; arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse direktiivides on sätestatud, et soopõhine ja seksuaalne ahistamine töökohal ning kaupade ja teenuste saamisel on vastuolus meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõttega; arvestades, et naistevastast vägivalda käsitleva direktiivi ettepanekus on „seksuaalne ahistamine töökohal“ määratletud kui igasugune soovimatu seksuaalse iseloomuga verbaalne, mitteverbaalne või füüsiline käitumine, mis leiab aset töö, kutsetegevuse või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise käigus, on sellega seotud või esineb sellega seotud küsimustes ning mille eesmärk või tagajärg on ohvri väärkuse alandamine, eelkõige kui sellega luuakse ähvardav, vaenulik, halvustav, alandav või solvav õhkkond, sealhulgas kui seda, kas isik tõrjub sellist käitumist või allub sellele, kasutatakse otseselt või kaudselt tööga seotud otsuste alusena; arvestades, et seksuaalne vägivald ja ahistamine töökohal on tõsine tervise ja ohutuse küsimus ning neid tuleks sellisena käsitleda ja ennetada;
- D. arvestades, et seksuaalne ahistamine on soolise vägivalda vorm ning soolise diskrimineerimise äärmuslik vorm, mis mõjutab naisi ja tüdrukuid

¹² Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, 2.12.2000, lk 16).

ebaproportsionaalselt; arvestades, et seksuaaltegude toimepanijad on enamasti mehed; arvestades, et lisaks soolisele diskrimineerimisele on ahistamine sageli seotud ka muude diskrimineerimise vormidega, millega tuleb tegeleda valdkonnaüleselt ja igas aspektis; arvestades, et seksuaalset ahistamist tuleb vaadelda meeste võimu ja laiema soolise ebavõrdsuse kontekstis, kuna see tuleneb soolistest stereotüüpidest, heteropatriarhaalsetest struktuuridest, struktuurilisest ja institutsioonilisest ebavõrdsusest ning seksismist, mis on juurdunud võimu ebavõrdses jaotuses naiste ja meeste vahel ühiskonnas ning tööelus; arvestades, et selleks, et mõista üleoleku ja alaväärsuse kujutluste tekkimist ühiskonnas ja tööelus, on vaja erinevaid mõõtmeid; arvestades, et see võib avalduda mitmel erineval kujul ja esineda paljudes erinevates sotsiaalsetes keskkondades, näiteks kodus, töökohal, haridussüsteemis, veebikeskkonnas ja avalikus ruumis, sealhulgas tänaval ahistamine, ning sellel on rasked tagajärjed ühiskonna kõigile aspektidele; arvestades, et ahistamisel hariduses on õpilaste õppimisvõimele, füüsilisele ja vaimsele tervisele murettekitavad tagajärjed ning eluaegne mõju, nagu seksuaalse ahistamise normaliseerimine; arvestades, et seksuaalset ahistamist on sooline mõõde ning ebaproportsionaalne arv naisi ja tüdrukuid langevad seksuaalse ahistamise, sealhulgas seksuaalsete rünnakute ja vägistamise ohvriks; arvestades, et seksuaalne ahistamine õhustab võrdõiguslikkust töökohal ning tugevdab stereotüüpe naiste võimete ja püüdluste kohta; arvestades, et seksuaalset ahistamist võib olla vaigistav mõju ja negatiivsed tagajärjed ohvri palgale, karjääri edenemisele ja töötingimustele ning see võib inimesi töömaailmast välja tõugata; arvestades, et MeToo liikumine on suurendanud üldsuse teadlikkust mitteavalikustamise kokkulepete väärkasutamisest seksuaalse ahistamise kontekstis, et takistada ohvreid avameelselt rääkimast, ja see on endiselt probleem, millega tuleb tegeleda; arvestades, et samuti seksuaalse ahistamise tõttu siseneb või jääb tööturule vähem naisi, mis suurendab töjõus osalemise lõhet veelgi ja põhjustab naiste meestest väiksemad palku, süvendades seeläbi soolist palgalõhet;

- E. arvestades, et alates 15 aasta vanusest on ELis iga teine naine (55 %) kogenud vähemalt ühe korra seksuaalset ahistamist; arvestades, et töökohal, mis sageli ei ole kaugeltki ohutu ega austav keskkond, on enam kui üks viiest inimesest (ligi 23 %) kogenud kas füüsilist, psühholoogilist või seksuaalset vägivalda ja ahistamist; arvestades, et nii ahistajad kui ka ohvid võivad olla mis tahes bioloogilisest või sotsiaalsest soost; arvestades, et eriti ohustatud ja ebaproportsionaalselt mõjutatud on naised, tüdrukud, lesbid, geid, biseksuaalid, trans- ja intersoolised ning *queer*-inimesed ning aoseksuaalsed ja muud (LGBTQIA+) isikud ning muud haavatavad rühmad¹³; arvestades, et ahistamisjuhtudest ülevaate saamiseks on vaja rohkem anonüümitud andmeid, eelkõige pidades silmas, et paljud LGBTQIA+ töötajad töötavad keskkonnas, mida iseloomustavad eelarvamused ja vaen; arvestades, et nende naiste osakaal, kes on kunagi töötanud ja kogenud töökohal seksuaalse alatooniga soovimatut käitumist, on liikmesriigiti erinev, ulatudes 11 %-st 41 %-ni¹⁴; arvestades, et enamikul juhtudel leiab seksuaalne ahistamine aset töökohal kolleegide vahel ja paljudel juhtudel on tegemist meeste hierarhiaga; arvestades, et 32 % ohvritest ELis nimetas teo toimepanijana oma ülemust, kolleegi või klienti; arvestades, et seksuaalset ahistamist on kogenud 75 %

¹³ ILO, *Experiences of violence and harassment at work: A global first survey* (Vägivald ja ahistamine töökohal: esimene üleilmne uuring), Genf, 2022.

¹⁴ Eurostat, *EU survey on gender-based violence against women and other forms of inter-personal violence (EU-GBV) – first results – 2022 edition* (ELi uuring naistevastase soolise vägivalda ja muude isikutevahelise vägivalda vormide kohta – esimesed tulemused – 2022. aasta väljaanne).

naistest, kes töötavad kõrget kvalifikatsiooni nõudvatel ametikohtadel või tippjuhtkonnas; arvestades, et 61 % teenindussektoris töötavatest naistest on kogenud seksuaalset ahistamist¹⁵; arvestades, et noored naised kogevad seksuaalset vägivalda ja ahistamist noortest meestest kaks korda tõenäolisemalt ning rändajatest naised teavitavad seksuaalse vägivalda ja ahistamise juhtumitest kaks korda tõenäolisemalt; arvestades, et sooline diskrimineerimine, sealhulgas seksuaalne ahistamine, võib süveneda, kui see põimub muudel liidu õigusega keelustatud alustel diskrimineerimisega, nimelt rahvuse, rassi, nahavärvi, etnilise või sotsiaalse päritolu, geneetiliste omaduste, sooidentiteedi, sooväljenduse, sootunnuste, keele, usutunnistuse või uskumuste, poliitiliste või muude veendumuste, rahvusvähemusse kuulumise, sünnipära, puude, vanuse, seksuaalse sättumuse ning sotsiaal-majandusliku klassi alusel diskrimineerimisega; arvestades, et töökohal ahistamise kogemise oht on eriti suur teatud rühmade puhul, nagu teisest rassist kogukondadesse kuuluvad naised, noored ja rändajad; arvestades, et 21 % LGBTIQIA+-inimestest on kogenud diskrimineerimist ja see määr on veelgi kõrgem transsooliste (35 %) ja intersooliste (32 %) inimeste seas¹⁶; arvestades, et ligikaudu viis kümnest soolise diskrimineerimise, sealhulgas interseksionaalse diskrimineerimisega kokku puutunud inimesest on samuti puutunud kokku ahistamisega töökohal, võrreldes kahe inimesega kümnest nende seas, kes ei ole soolist diskrimineerimist kogenud¹⁷; arvestades, et sellisest kogemusest oma elu jooksul teavitanud naiste osakaal on väga madal; arvestades, et ka mehed on ahistamise ohvrid ja moodustavad 10 % seksuaalse ahistamise ohvritest; arvestades, et seoses Venemaa kohutava agressioonisõjaga Ukraina vastu on Ukraina pagulased, eelkõige naised, seksuaalse ärakasutamise suhtes rohkem haavatavad, sealhulgas (kuid mitte ainult) töökohal;

- F. arvestades, et küberahistamist, mis on soolise kübervägivalda vorm, esineb järjest sagedamini, kuna laialdaselt kasutatakse internetti, sealhulgas uusi tehnoloogiaid ja sotsiaalmeediat, mis võimaldavad tegude toimepanijatel tunda end anonüümsuse varjus julgelt; arvestades, et seksuaalne vägivald internetis võib muu hulgas tähendada volituseta intiimse sisu jagamist, küberjälitamist, ärakasutamist, surveamist või seksuaalse iseloomuga ähvardusi, seksualiseeritud kiusamist ja soovimatust seksualiseerimist; arvestades, et hiljutise uuringu kohaselt on 13 % naistest kogenud küberahistamist viimase viie aasta jooksul ja 8 % naistest viimase 12 kuu jooksul; arvestades, et eriti suure tõenäosusega langevad kübervägivalda ja -ahistamise ohvriks teatavatel ametikohtadel töötavad inimesed, näiteks poliitikud, ajakirjanikud või naiste õiguste ja LGBTIQIA+ aktivistid, inimõiguste organisatsioonide naissoost aktivistid ja muud avaliku elu tegelased; arvestades, et Euroopa Parlamendi uuringuteenistuse hiljutise uuringu kohaselt jäävad soolise kübervägivalda tekitatud kulud vahemikku 49–89,3 miljardit eurot aastas¹⁸; arvestades, et sooline kübervägivald ja küberahistamine võib mõjuda naistele ja tüdrukutele vaigistavalt; arvestades, et iga viies tüdruk (19 %) on pärast ahistamist sotsiaalmeediaplatvormilt lahkunud või selle kasutamist oluliselt vähendanud, samal ajal kui iga kümnes tüdruk (12 %) on muutnud oma väljendusviisi; arvestades, et rohkem kui kolmandik (37 %) etniliste vähemuste hulka kuuluvatest

¹⁵ ILO, *Experiences of violence and harassment at work: A global first survey* (Vägivald ja ahistamine töökohal: esimene üleilmne uuring), Genf, 2022.

¹⁶ Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet (FRA), *Violence against women* (Naistevastane vägivald), 2014.

¹⁷ *A long way to go for LGBTI equality* (Pikk tee LGBTI-inimeste võrdsuslikkuseni), 2020.

¹⁸ Lomba, N. jt., *Combating Gender based Violence: Cyber Violence* (Võitlus soolise vägivaldaga: kübervägivald), Euroopa Parlamendi uuringuteenistus, 2021.

tüdrukutest, kes on kannatanud väärkohtlemise all, ütlevad, et nad on võetud sihikule rassi või etnilise päritolu tõttu, samas kui enam kui pooled (56 %) end LGBTIQ+-inimestena määratlevatest isikutest ütlevad, et neid ahistatakse nende sooidentiteedi või seksuaalse sättumuse tõttu¹⁹;

- G. arvestades, et ahistamine on laialt levinud, kuid sellest teatatakse vähe; arvestades, et üks seksuaalsest ahistamisest teatamata jätmise põhjuseid on teadlikkuse puudumine, mis mõnikord tuleneb probleemi tõsiduse mittemõistmisest ja teadmatusest, kas see on seadusega karistatav, kuna seksuaalne ahistamine normaliseerub, puuduvad tõhusad, läbipaistvad, usaldusväärsed ja sõltumatud teatamissüsteemid ja teadmised ohvriabi kanalitest, aga põhjuseks on ka kartus surveabinõude, ohvristamise ja töökaotuse ees, samuti stereotüübid, mille kohaselt süüdistatakse teo toimepanija asemel ohvrit; arvestades, et töömaailmas aset leidnud vägivalda- ja ahistamise juhtudega seotud sobivale ja tõhusale kaitsele, õiguskaitsevahenditele ning ohutule, õiglasele ja tõhusale teatamisele ja menetlustele lihtsa juurdepääsu tagamiseks on oluline kaitsta kaebuse esitajaid, ohvreid, tunnistajaid ja rikkumisest teatajaid ohvristamise ja kättemaksu eest; arvestades, et rikkumisest teatajatel on seksuaalse ja psühholoogilise ahistamise, juhtimisvigade ja töökohal toimuva diskrimineerimise paljastamisel oluline roll; arvestades, et naissoost ohvrid jagavad sellist halba kogemust ilmselt tõenäolisemalt kui mehed, kes on mõjutatud stigmast ja soolistest stereotüüpidest; arvestades, et kõigil töökohal ahistamise vormidel on tõsised tagajärjed töötajate füüsilisele ja psühholoogilisele tervisele ning heaolule ning seetõttu peaks selle ennetamine ja käsitlemine olema ohutu töökeskkonna tagamiseks iga tööandja prioriteet;
- H. arvestades, et ELi institutsioonid on alustanud oma sise-eeskirjade ja menetluste kohandamist, et ahistamist paremini ennetada, tuvastada, selle vastu võidelda ja selle eest karistada; arvestades, et seni võetud meetmed on olnud ebapiisavad, sest ahistamist esineb endiselt kõigis ELi institutsioonides, sellest teatatakse vähe, ohvreid ei abistata nõuetekohaselt ja karistamatuse kultuur püsib; arvestades, et Euroopa Parlament ei ole kahjuks turvaline töökoht, kuna siiani esineb seksuaalse ja muus vormis ahistamise juhtumeid; arvestades, et Euroopa Parlament mõistis oma 2017. aasta oktoobri resolutsioonis²⁰ seksuaalse ahistamise parlamendis ja ELis hukka ning sarnased seisukohad võeti vastu 2019.²¹ ja 2021. aastal²²; arvestades, et parlamendi ennetusmehhanismide ja ahistamisvastaste menetluste reformide rakendamine, nagu nõuti tema 16. detsembri 2021. aasta resolutsioonis MeToo liikumise kohta, on tekitanud teatavat vastumeelsust seoses nendele üleskutsetele vastamisega, mis tuleneb mitte ainult ahistamise nähtuse teadvustamatusest, vaid ka parlamendi kehtivate õigusnormide ebaselgusest;
- I. arvestades, et 2022. aasta oktoobris tähistati üleilmselt MeToo liikumise viiendat aastapäeva, mis on julgustanud naisi ja teisi seksuaalse ahistamise ohvreid nendega

¹⁹ Organisatsioon Plan International, [Free to be online? Girls' and young women's experiences of online harassment](#) (Kas tunned end internetis vabalt? Tüdrukute ja noorte naiste küberahistamise kogemused), 2020.

²⁰ 26. oktoobri 2017. aasta resolutsioon seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise vastase võitluse kohta ELis (ELT C 346, 27.9.2018, lk 192).

²¹ 28. novembri 2019. aasta resolutsiooni ELi ühinemise kohta Istanbuli konventsiooniga ja muude meetmete kohta soolise vägivalda vastu võitlemiseks (ELT C 232, 16.6.2021, lk 48).

²² 16. detsembri 2021. aasta resolutsioon MeToo liikumise ja ahistamise ning selle tagajärgede kohta ELi institutsioonidele (ELT C 251, 30.6.2022, lk 138).

juhtunust teada andma, et suurendada teadlikkust laialt levinud vägivaldast ja see vägivald kaotada; arvestades, et MeToo liikumine on näidanud seksuaalse ahistamise ulatust ja laadi ning on algatanud rahvusvahelise liikumise ja arutelu selle tekkepõhjuste ja vajaliku reageerimise üle; arvestades, et sellest ajast saati on liikumine julgustanud ohvreid kogu maailmas eri valdkondades, sealhulgas poliitikas, oma kogemusi jagama; arvestades, et hoolimata üldsuse reageerimisest ja asjaolust, et mõned liikmesriigid, üksikud ettevõtted, koolid ja muud osalejad on rakendanud meetmeid seksuaalse ahistamise ennetamiseks ja sellega võitlemiseks, ei ole edusammud seksuaalse ahistamise probleemiga tegelemisel viis aastat pärast MeToo liikumise algust piisavad ning ELis ahistamise kaotamiseks tuleb kiiresti tegutseda;

- J. arvestades, et seksuaalset ahistamist ja teisi vägivalda liike, solvavat või soovimatut käitumist töökohal tuleb käsitleda tervise ja ohutuse küsimusena ning mitte kui ohvri isiklikku probleemi; arvestades, et mitte ükski tööturu ega tööelu osa ei ole seksuaalse ahistamise eest kaitstud, kuid ahistamine leiab aset erineva sagedusega ja võib võtta ka eri vorme sõltuvalt sektorist või töö liigist; arvestades, et seksuaalne ahistamine töökohal on eriti levinud sektorites, kus on palju ebakindlaid lepinguid; arvestades, et töötingimused, töökohakindlus ja töö liik on riskitegurid seksuaalse ahistamise kogemiseks töökohal; arvestades, et kollektiivläbirääkimised võivad olla oluline tööriist vägivalda ja seksuaalse ahistamise, sealhulgas töökohal aset leidva soolise vägivalda, kolmanda poole ahistamise ja koduvägivalda mõjude töökohal ennetamiseks ja nendega võitlemiseks;
- K. arvestades, et Euroopa Parlament on nõudnud oma varasemates resolutsioonides mitme konkreetse sisemeetme kehtestamist, sealhulgas kohustuslik koolitus ahistamise ennetamise teemal kõigile parlamendiliikmetele ametisse asumisel mandaadi algul ja kõigile töötajatele, ning nulltolerantsi lähenemisviisi omaksvõtt, kuid mitu aastat hiljem on täielikult rakendatud ainult mõnda neist konkreetsetest meetmetest ja tuleb teha rohkem; arvestades, et parlamendi õigusteenistuse arvamuses märgiti, et parlamendiliikmetele mõeldud ahistamise ennetamise teemalise kohustusliku koolituse kasutuselevõtt ei mõjutaks nende vaba ja sõltumatu mandaadi täitmist; arvestades, et uuringute kohaselt peab ahistamisteemalise koolitusega kaasnema kõrvalseisja koolitus, millel on paremad tulemused, kui see on suunatud ka juhtkonna tasandile ja töötajatele;
- L. arvestades, et ELi institutsioonid üldiselt ja eelkõige Euroopa Parlament kui seadusandja ja tööandja peaksid olema eeskujuks kõigile liikmesriikidele ja tööandjatele; arvestades, et Euroopa Parlamendi liikmetel on nii ELi kodanike otse valitud esindajate kui ka seadusandjatena eriline vastutus täita oma kohustusi, järgides kõrgeimaid standardeid ja ELi õigust;

Üldised märkused

- 1. tuletab meelde, et sooline võrdõiguslikkus on ELi põhiväärtus ning see tuleb integreerida kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse ja programmidesse ning kogu tegevusse; peab kahetsusväärseks aeglasi edusamme soolise võrdõiguslikkuse saavutamisel ELis ning tuletab meelde, et sooline vägivald on nii soolise ebavõrdsuse põhjus kui ka tagajärg; rõhutab, et on tungiv parandamisvajadus, ning nõuab, et EL ja selle liikmesriigid pühenduksid täielikult progressi kiirendamisele, sealhulgas soolise võrdõiguslikkuse ja sootundliku eelarvestamise kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse,

programmidesse ning kogu tegevusse integreerimisele; mõistab teravalt hukka igasuguse soolise vägivalla, sealhulgas seksuaalse vägivalla, ja igasuguse ahistamise, eelkõige seksuaalse ahistamise;

2. kordab oma nõudmist komisjonile, et ta esitaks ELi toimimise lepingu artikli 83 lõike 1 põhjal ettepaneku võtta vastu nõukogu otsus sool põhineva vägivalla määratlemiseks uue kuriteoliigina; kinnitab veel kord ELi võetud kohustust võidelda soolise vägivalla vastu ja väljendab heameelt ettepaneku üle võtta vastu direktiiv, mis käsitleb naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamist (COM(2022)0105); tunneb heameelt Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti (FRA) 2014. aastal tehtud naistevastase vägivalla uuringu üle ja peab tervitatavaks 2024. aastaks planeeritud uut FRA ELi-ülest uuringut; rõhutab, kui oluline on koguda soolise vägivalla kohta sagedasi disagreeeritud andmeid, et kaardistada probleemi ulatus; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema kõik mis vajalik, et see teoks teha;
3. kordab oma nõudmist, et EL ja kõik liikmesriigid ratifitseeriks kiiresti rahvusvaheliselt tunnustatud naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise Istanbuli konventsiooni kooskõlas Euroopa Kohtu 2021. aasta arvamusega, millega kehtestatakse standardid, mille eesmärk on ennetada soolist vägivalda, kaitsta ohvreid ja karistada tegude toimepanijaid; kutsub ELi ja liikmesriike üles tagama, et seksuaalset ahistamist peetakse süüteoiks nii töökeskkonnas (olemasolevate ELi diskrimineerimisvastaste direktiivide kohaselt) kui ka kõigis muudes eluvaldkondades kooskõlas Istanbuli konventsiooniga, ning viitama oma asjaomastes õigusaktides Istanbuli konventsiooni artiklis 40 esitatud ahistamise määratlusele; on veendunud, et EL ja liikmesriigid peaksid võitlema soolise võrdõiguslikkuse vastaste tagasilöökkide vastu, võttes vastu ja rakendades konkreetseid, tõhusaid ja kaugeleulatuvaid õigusnorme ja poliitikameetmeid soolise vägivalla, sealhulgas psühholoogilise, füüsilise ja seksuaalse ahistamise ennetamise ja selle vastu võitlemise kohta;
4. mõistab teravalt hukka igasuguse ahistamise, eelkõige seksuaalse ahistamise; märgib, et ahistamine on laialt levinud läbitungiv ja kahjulik nähtus kõigis era- ja avaliku elu valdkondades; rõhutab, et töökohal kogetud ahistamine on inimõiguste rikkumine ning sellel võivad olla tõsised tagajärjed ohvrite füüsilisele ja psühholoogilisele tervisele, mistõttu nad tunnevad end tööl ebamugavalt ja ebakindlalt ning paljudel juhtudel takistab see neid oma tööd tegemast; rõhutab, kui oluline on tegeleda kübervägivalla probleemiga töökohal, kuna sellel on tohutu mõju ohvrite vaimsele tervisele; juhib tähelepanu sellele, et erilist tähelepanu tuleb pöörata sõja eest põgenevatele naistele ja tüdrukutele, näiteks Ukrainast pärit naistele;

Seksuaalne ahistamine ja MeToo liikumine liikmesriikides

5. toetab tugevalt rahvusvahelist MeToo liikumist, mille algatas aktivist Tarana Burke 2006. aastal, et aidata seksuaalvägivalla ohvreid, ja mis levis üleilmselt 2017. aastal pärast MeToo kulutulena levimist; väljendab heameelt selle üle, et miljonid inimesed on oma seksuaalvägivallaga seotud lugudega avalikkuse ette astunud, et teema tõstatada ja püüda õiglus jalule seada; märgib, et alates 2017. aastast on MeToo liikumine mõnes liikmesriigis kanda kinnitanud ning seejärel on valitsused ja organisatsioonid teinud muudatusi, et võidelda seksuaalse vägivalla vastu, aidata selle ohvreid ning tegeleda sellest tingitud negatiivsete tagajärgedega ühiskonnale; märgib siiski, et mõnes

liikmesriigis on selles valdkonnas tehtud vähe edusamme või puuduvad edusammud üldse; kutsub liikmesriike üles ennetavalt välja töötama ja rakendama õigusakte ning poliitikameetmeid, millega võideldakse seksuaalse vägivalla ja ahistamise vastu meie ühiskonnas;

6. rõhutab, et seksuaalne ahistamine ja vägivald ei ole ELis ühiselt määratletud ega kriminaliseeritud, mistõttu ohvrite kaitsemeetmed ja õigused erinevates liikmesriikides on killustunud, mis kinnitab vajadust ühise ELi lähenemise järele, mis on võimalik saavutada, kui määratleda sooline vägivald nn ELi kuriteona; kordab oma nõudmist, et komisjon esitaks ELi toimimise lepingu artikli 83 lõike 1 kolmanda lõigu põhjal ettepaneku võtta vastu nõukogu otsus sool põhineva vägivalla määratlemiseks uue kuriteoliigina, ja et nõukogu võtaks selle otsuse vastu; kutsub liikmesriike üles koostama standardiseeritud sootundlikke tegevusprotokolle, et toetada kõiki seksuaalse ahistamise ohvriteid, sealhulgas piiriülese seksuaalse ahistamise ohvriteid; kutsub liikmesriike üles tagama tõhusad teavituse mehhanismid ja menetlused vägivalla- ja ahistamisjuhtumite korral töömaailmas, kehtestama vajalikud meetmed, tagamaks kaebuse esitajate, ohvrite, tunnistajate ja rikkumisest teatajate kaitse ohvrustamise või kättemaksu eest ning tagama seotud isikute konfidentsiaalsuse ja eraelu puutumatuse ning tagama, et eraelu puutumatuse ja konfidentsiaalsuse nõudeid ei väärkasutata; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema sobivad ressursid kättesaadavaks, et edendada turvaliste kohtade loomist ja nende säilitamist töökohal, nii internetis kui ka väljaspool interneti, eelkõige ühele soole mõeldud turvaliste kohtade loomist, kus naised võivad kogu oma interseksionaalses mitmekesisuses minna teavet vahetama, kogukondlikke võrgustikke looma ja kaaslaste tuge saama, et võimestada ja toetada kõiki naisi;
7. kutsub liikmesriike üles kehtestama laiaulatusliku miinimumreeglite kogumi, milles käsitletakse jätkuvat seksuaalse ahistamise ja psühholoogilise ahistamise probleemi terviklikul viisil ja mis on suunatud taolise vägivalla ohvrite konkreetsete vajaduste täitmisele; rõhutab vajadust võtta arvesse kaugtöö uusi tingimusi ja COVID-19 pandeemia õppetunde; rõhutab, et õigusaktidel on keskne roll seksuaalse ahistamise ja vägivallaga võitlemisel töökohal ning et õigusaktid ilma nõuetekohase rakendamiseta ei too soovitud tulemust; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et töökohal seksuaalse ahistamise vastaseid õigusakte uuendatakse, et kaitsta kaugtööd tegevaid naisi kuritarvitamise eest internetis; kutsub liikmesriike üles võtma tööle ja tagasi sõitmisel arvesse naiste ja tüdrukute ohutuse ja turvalisuse vajadusi, tagades ohutu ühistransporditeenuse ning piisava ja kestliku tänavavalgustuse;
8. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles koostöös Eurostati ja Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudiga (EIGE) parandama, edendama ja tagama teadusuuringuid seoses tõenduspõhiste tavadega ning asjakohaste, anonüümitud, soo ja vanuse põhjal liigitatud, võrreldavate andmetega seksuaalse ahistamise ja soolise diskrimineerimise ning psühholoogilise ahistamise, sealhulgas küberahistamise juhtude süstemaatilist kogumist riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning seksuaalse ahistamise põhjuste ja tagajärgede kohta, sealhulgas mõju kohta, mis seksistlikul ja stereotüüpsel reklaamil võib olla vägivalla ja ahistamise esinemissagedusele; tuletab meelde, et ELi õiguse kohaselt peavad liikmesriigid, ELi institutsioonid ja ametid tagama võrdõiguslikkusega tegeleva asutuse olemasolu, kus osutatakse ahistamise ohvritele sõltumatut abi, korraldatakse sõltumatuid uuringuid, kogutakse asjakohaseid,

anonüümitud, soo ja vanuse järgi liigitatud ja võrreldavaid andmeid, uuritakse määratlusi ja klassifikatsioone, avaldatakse sõltumatuid aruandeid ning antakse soovitusi tööhõive ja koolituse küsimustes, kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumise kohta ning füüsilisest isikust ettevõtjatele; kiidab Euroopa Komisjoni 7. detsembri 2022. aasta uut ettepanekut kahe direktiivi kohta, mille eesmärk on kehtestada võrdõigusorganitele võrdse kohtlemise vallas siduvad standardid; kutsub ELi liikmesriike üles tõstma teadlikkust diskrimineerivaid tavasid jälgivate võrdõigusorganite tööst, andes neile asjakohased ressursid, mis on piisavad nende tõhusa toimimise tagamiseks;

9. rõhutab, et psühholoogiline ja seksuaalne ahistamine töökohal on ebaseaduslik ning et ahistajate suhtes võib kohaldada kriminaal- ja/või haldusmenetlusi; soovitab, et tööandjad konsulteeriks väliste nõustamisteenuse osutajatega, kes annavad nõu töökohal toimuva ahistamise asjakohase käsitlemise kohta, et tagada ohutu töökeskkond, teavitada neid neile kättesaadavatest õiguskaitsevahenditest, sealhulgas distsiplinaarmedetmetest, ning näha ette varajase lepituse ning õigusabi ja ohvrite toetamise võimalus; soovitab kasutada varajast lepitust ainult juhul, kui ohver seda soovib, kusjuures ohvrile tuleb pakkuda enne lepitust põhjalikku teavet ja tuge ning tal peab olema võimalus protsess mis tahes etapis peatada; kutsub liikmesriike üles tagama, et kõik töötajad saavad oma töölepingu sõlmimisel teavet kehtivate ahistamisvastaste menetluste ja poliitika kohta, töötajate õiguste kohta ahistamise ja nendevastase vägivalla juhtumite korral ning ligipääsu kohta välistele nõustamisteenustele; kutsub komisjoni üles hindama, vahetama ja võrdlema töökohal seksuaalse ahistamise vastu võitlemise parimaid tavasid ja levitama oma hindamise tulemusi, et liikmesriigid saaksid võtta mõjusaid meetmeid ergutamaks ettevõtteid, sotsiaalpartnereid ja kutseõppega seotud organisatsioone vältima töökohtadel igasugust soolist diskrimineerimist, eelkõige ahistamist ja seksuaalset ahistamist; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et soolise vägivalla vastu võitlemise programmide rahastamismehhanisme oleks võimalik kasutada teadlikkuse suurendamiseks ja nende kodanikuühiskonna organisatsioonide toetamiseks, kes võitlevad naistevastase vägivalla, sealhulgas seksuaalse ahistamise vastu;
10. kutsub liikmesriike üles julgustama igast soost ja iga sooidentiteediga inimesi võitlema seksuaalse ahistamisega ning osalema aktiivselt sotsiaalse muutuse loomises; on seisukohal, et seksuaalne ahistamine puudutab kõiki sugusid ja ühiskonda kui tervikut; rõhutab sellega seoses meeste ja poiste keskset rolli kõigi ahistamise ja seksuaalse ahistamise vormide kaotamisel; kutsub seetõttu liikmesriike ja kõiki osalejaid üles tagama, et meestel ja poistel oleks aktiivne ja positiivne roll ahistamise ja seksuaalse ahistamise kõigi vormide ning muude kuritarvitamise ja vägivalla vormide lõpetamisel, sealhulgas tuleks nad kaasata teadlikkuse suurendamise ja ennetuskampaaniasse, kuna 82 % naiste seksuaalse ahistamise juhtumitest panevad toime meessoost isikud; palub liikmesriikidel tagada kaasav seksuaalharidus kõigile, sealhulgas poistele ja meestele, et tunnistada muu hulgas LGBTQIA+-foobse seksuaalse ahistamise ja kuritarvitamise olemasolu ja seda ennetada;
11. rõhutab, et sotsiaalpartneritel võib olla tähtis roll töökohal ahistamise, sealhulgas seksuaalse ahistamise ja kübervägivalla, käsitlemisel; kutsub liikmesriike üles sotsiaalpartneritega konsulteerimisel tagama, et tööandjad võtavad sobivaid meetmeid ohutu töökeskkonna loomiseks ja ohvrite toetamiseks ning seksuaalse ahistamise

juhtude, kübervägivalla ja kolmanda isiku poolse vägivalla töökohal ennetamiseks ja selliste juhtude käsitlemiseks; rõhutab, et tuleb ennetada olukordi, kus tööandjad seksuaalse ahistamise ohvriks langenud töötajaid vallandavad, diskrimineerivad või panevad nad muul viisil ebasoodsasse olukorda; rõhutab sellega seoses, et töötajatel peaks olema õigus saada ametiühingult ning töökoha töötervishoiu ja -ohutuse valdkonna esindajalt toetust; kutsub liikmesriike üles võtma meetmeid kollektiivläbirääkimiste edendamiseks töökoha tavade üle seksuaalse ahistamise juhtude ennetamisel ja nende käsitlemisel, sealhulgas teadlikkuse suurendamise ning töötajate ja tööandjate, ametiühingu esindajate ja töökoha töötervishoiu ja -ohutuse valdkonna esindajate koolitamise kaudu; tunnustab kodanikuühiskonna organisatsioonide ja äriõrgustike rolli töökohal toimuva seksuaalse ahistamise ennetamisel ja selle vastu võitlemisel, sealhulgas teadlikkuse suurendamise ja ohvrite abistamise kaudu;

12. rõhutab, et ILO 2019. aasta vägivalla ja ahistamise vastu võitlemise konventsioon (nr 190) ja soovitus (nr 206) on esimesed rahvusvahelised tööjõustandardid, millega tagatakse ühine raamistik töömaailmas vägivalla ja ahistamise, sealhulgas soolise vägivalla ja ahistamise ennetamiseks, kaotamiseks ja sellega seotud õiguskaitsevahenditeks; palub nendel liikmesriikidel, kes veel ei ole konventsiooni ratifitseerinud, seda viivitamata teha;

Ahistamine ELi institutsioonides

13. on veendunud, et ELi institutsioonid peaksid käituma eeskujulike tööandjatena, kehtestades nulltolerantsi standardid igat liiki ahistamisele, töötades aktiivselt ahistamise ennetamise, piisava ohvrikaitse ja tervikliku toetusmehhanismi tagamise nimel ning võideldes kõigi diskrimineerimisvormidega, kohaldades rangelt oma eeskirju ning jõustades tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi; usub, et head töötingimused ning ohutu ja austav keskkond on vajalikud ELi institutsioonide töö tõhususe tagamiseks;
14. peab kahetsusväärseks asjaolu, et vaatamata MeToo liikumise, sealhulgas MeTooEP liikumise algatatud edusammudele, mis aitasid teha lõpu vaikimisele ja suurendada parema ahistamisvastase poliitika rakendamise tähtsust, esineb seksuaalse ahistamise juhtumeid endiselt kogu ELis ja ELi institutsioonides, sealhulgas Euroopa Parlamendis, ning ohvrid ei saa piisavat toetust ja kaitset; tuletab meelde, et need juhtumid heidavad halba valgust ELi institutsioonide toimimisele ja õhnestavad ELi kodanike usaldust nende vastu;
15. rõhutab, kui oluline on ennetus, pikaajaline erikoolitus, teavitamine ja teadlikkuse suurendamine, ahistamise suhtes nulltolerantsi poliitika edendamine ning ohvritele nõustamise ja psühholoogilise abi pakkumine, samuti nõu politseisse pöördumiseks ja õiguskaitsevahendite pakkujate kontaktid; kiidab korrapäraseid uuendatud plakatite ja brošüüridega ahistamise ennetamise kampaaniaid, et tuletada liikmetele ja töötajatele meelde nende vastutust eeskujuliku käitumise tagamisel; rõhutab, et ennetavate meetmete eesmärk peab eelkõige olema naiste mõjuvõimu suurendamine ning meeste toetamine kahjulike sooliste stereotüüpidega võitlemisel, harides neid nõusoleku mõiste osas, edendades soolist võrdõiguslikkust ohutu töökeskkonna tagamiseks, julgustades kõiki käituma positiivsete eeskujudena soolise vägivalla vaba ühiskonna poole liikumisel; on seisukohal, et olemasolevaid kampaaniaid tuleks korrapäraselt

ajakohastada ja tugevdada, eriti interseksionaalse ja seksuaalse ahistamise alal, et teadmatust või vähest teadlikkust ei saaks tuua reeglite häbematul eiramisel vabanduseks;

16. märgib, et seksuaalse ja psühholoogilise ahistamise juhtumitest parlamendis ei teatata ikka veel piisavalt, sest ohvrid ei kasuta olemasolevaid kanaleid sellistel põhjustel nagu häbi, kättemaksu kartus, üldine usaldamatus ahistamisjuhtumite menetlemise suhtes ahistamiskaebustega tegelevates pädevates komiteedes, tervikliku aruandlus-, toetus- ja ohvrite eest hoolitsemise süsteemi puudumine, mis põhineb inimõiguste standarditel, kartus, et tööalased suhted võivad kannatada või teatamisel võib olla negatiivne mõju kaebuse esitaja karjäärile või et teadet ei usuta ega võeta tõsiselt; on seisukohal, et see näitab selgelt vajadust täiendavate jõupingutuste järele, et suurendada teadlikkust teavitamise menetlustest ja toetust ohvritele eesmärgiga ennetada igas vormis ahistamist;
17. märgib, et Euroopa Parlamendis on ametlikud ja mitteametlikud struktuurid, et käsitleda ahistamise ja eelkõige seksuaalse ahistamisega seotud probleeme, tagades ohvritele nõustamise, õigusabi ja psühholoogilise abi, sealhulgas teavituskampaaniad, mis võivad aidata ohvritel ahistamise näiteid ära tunda; nõuab nende struktuuride, nende pädevuste ja koosseisu paremat edendamist, nähtavust, tugevdamist ja kutseliseks muutmist, et anda kõigile ohvritele võimalus teatada ahistamisjuhtumitest konfidentsiaalselt ja turvaliselt; tunneb heameelt mõnede fraktsioonide algatuste üle, kes otsustasid kasutada väljaõppe saanud konfidentsiaalseid nõustajaid ja siseombudsmene, kellele ahistamise ohvrid saavad oma juhtumist teada anda ning kellelt tuge, nõuandeid ja juhiseid saada ning kõike seda konfidentsiaalselt; rõhutab, et neid fraktsioonide struktuure on rakendatud olemasolevate Euroopa Parlamendi struktuuride täiendamiseks, mitte neist kõrvale hiilimiseks, ning parlamendi struktuurid tuleb läbi vaadata, et ohvreid võimalikult hästi toetada; nõuab, et fraktsioonide vahel vahetataks parimaid tavasid seksuaalse ja muude ahistamise vormide ennetamise ja nende vastu võitlemise kohta; väljendab muret selle üle, et ELi institutsioonides esinenud ahistamisest teavitamisel võivad olla tagajärjed kaebuse esitajate karjäärile; rõhutab ühtlasi läbipaistvate ja eraelu puutumatust austavate andmete vähesust institutsioonis aset leidnud ahistamisjuhtumite arvu kohta;
18. tuletab meelde kõigi ELi institutsioonide kohustust kehtestada kõik vajalikud poliitikameetmed ja standardiseeritud sootundliku tegutsemise protokollid ahistamise ja vägivalla kõigi vormide ennetamiseks ja nendega tegelemiseks ning nõuab tungivalt, et kõik kehtivad eeskirjad tagaksid nulltolerantsi lähenemisviisi igas vormis väärkäitumise suhtes ning täieliku toetuse ja kaitse kõigile ohvritele; rõhutab valitud liikmete, poliitiliste töötajate ja kõigi tasandite ametnike kohustust olla eeskujuks; kutsub ELi institutsioone üles tugevdama oma sise-eeskirju ja poliitikat, et tagada, et teatatud psühholoogilise või seksuaalse ahistamise ja/või vägivalla juhtude puhul ei ole oletatava toimepanija karistus mitte ainult kohustuste ajutine peatamine ja seotud hüvede peatamine kohustuste peatamise ajaks, vaid tõendatud süü korral ka palga täielik tagasinõudmine ja töölepingu lõpetamine;
19. tervitab pärast MeToo liikumise tekkimist erinevates ELi institutsioonides ahistamisvastase poliitika reformimisel tehtud edusamme; märgib aga, et kõigis institutsioonides on võimalik olukorda parandada, et ohvreid paremini kaitsta ja toetada

ning tegude toimepanijaid karistada; tuleb eelkõige Euroopa Parlamendi puhul meelde, et mis tahes heidutav õigusraamistik peab olema kooskõlas ELi õiguses sätestatud karistuste proportsionaalsuse põhimõttega, ning rõhutab, et praegune maksimaalne karistus eeskirjade rikkumise eest on Euroopa Parlamendi liikme päevaraha maksmise peatamine üheks kuuks või parlamendiliikme tegevuse peatamine üheks kuuks, mida võib korduvate rikkumiste korral kahekordistada; märgib, et need sanktsioonid ei ole ahistamise ohvritele tekitatud suurt kahju arvestades proportsionaalsed; nõuab seetõttu sanktsioonide karmistamist kodukorra läbivaatamise teel eesmärgiga tagada, et seksuaalse ja psühholoogilise ahistamise ohvritele tekitatud kahju tõsidust arvestatakse nõuetekohaselt ja proportsionaalselt karistuste kohaldamisalas;

20. usub, et ahistamisjuhtumid ELi institutsioonides võivad mõjutada ELi eelarvet ja seetõttu tuleks neid asjaomase institutsiooni eelarve täitmisele heakskiidu andmise otsuse tegemisel arvesse võtta; nõuab ühtlasi kaitsvamat raamistikku ja uusi tugimeetmeid ahistamisohvritele, eelkõige psühholoogilist tuge menetluse käigus;
21. julgustab kõiki ELi institutsioone ja asutusi vahetama ja võrdlema korrapäraselt oma parimaid ahistamisvastaste poliitikameetmete tavasid, juhiseid või mis tahes uusi sätteid toimetulekumooduste ja strateegiate kohta, mis ühtlasi edendaks soolist võrdõiguslikkust;
22. nõuab, et kõik ELi institutsioonid looksid usaldusnõunike ja väliste vahendajate võrgustiku, et pakkuda seksuaalse ahistamise ohvritele nõustamist ja tuge, ning ergutab eri ELi asutuste usaldusnõunikke koostööd tegema, mis on eriti oluline väiksematele asutustele, kus on vähem töötajaid, kes saaksid piisavat tuge pakkuda;
23. märgib interseksionaalse seksuaalse ahistamise probleemiga tegelemise olulisust, luues kaasava ja austava keskkonna, kus kõiki kogukonna liikmeid väärtustatakse ning koheldakse väärikalt, sõltumata nende rassist, soost, vanusest, seksuaalsest sättumusest, sooidentiteedist, sooväljendusest, sootunnustest, puudest või muudest tunnustest; märgib, et interseksionaalse seksuaalse ahistamise probleem peaks olema terve ühiskonna mure; märgib, et on oluline omada terviklikku diskrimineerimisvastast ja ahistamisvastast poliitikat, milles võetakse arvesse interseksionaalsust ning tõrjutud rühmadele ainuomaseid kogemusi; nõuab, et ELi institutsioonide töötajatele ja liikmetele pakutaks koolitust ja suurendataks nende teadlikkust interseksionaalsuse ja tõrjutud rühmade erivajaduste teemal;
24. väljendab heameelt asjaolu üle, et käesoleval parlamendi ametiajal peavad parlamendiliikmed esimest korda allkirjastama deklaratsiooni, milles nad kinnitavad oma kohustust järgida sobiliku käitumise juhendit, milles on selgesõnalised punktid ahistamise kohta; tuleb sellegipoolest meelde, et kehtivad seksuaalse ahistamise vastased meetmed ei ole piisavalt tugevad ega hõlma kõiki varasemates resolutsioonides nõutud samme; seoses sellega kutsub parlamendi administratsiooni ja juhatust üles neid vastu võtma ja rakendama ning palub presidendil ja peasekretäril esitleda rakendamisel tehtud edusamme naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse (FEMM) komisjoni avalikul koosolekul; märgib murega, et tehtud jõupingutustest hoolimata on parlamendis endiselt seksuaalse ahistamise juhtumeid; usub siiski parlamendi poliitilisse tahtesse võidelda seksuaalse ja muud liiki ahistamisega institutsiooni sees ja

väljaspool institutsiooni; nõuab suuremat läbipaistvust seoses kõigi menetluste ja konkreetsete meetmete rakendamisega erinevate osakondade poolt poliitilisel ja haldustasandil;

25. väljendab heameelt ahistamise ennetamise alase koolituse üle, mida pakutakse parlamendiliikmetele, parlamendi sekretariaadi juhtidele ja töötajatele; on siiski veendunud, et vabatahtlik osalemine ahistamise ennetamise koolitusel ei ole osutunud piisavaks; nõuab, et võetaks kasutusele kohustuslik ahistamise ennetamise koolitus kõigile parlamendiliikmetele iga mandaadi alguses ja kõigile töötajatele, eriti kõigil juhtimistasanditel; nõuab, et kõnealuse koolituse läbimata jätmise eest määrataks sanktsioonid ja sellega seoses vaadataks läbi kodukord; tunneb muret selle pärast, et käesoleval ametiajal on koolitusel osalenud ainult väike arv parlamendiliikmeid: koolituse on läbinud ainult 260 parlamendiliiget 705-st, st 36,9 % kõigist parlamendiliikmetest; nõuab seetõttu lisameetmeid, millega tagataks, et parlamendiliikmed läbivad ahistamise ennetamise koolituse mõistliku aja jooksul; nõuab, et parlamendi veebisaidil avaldataks koolituse läbinud ja mitteläbinud parlamendiliikmete nimekiri ning vastavate parlamendiliikmete isiklikul lehel koolituse läbimise tõend; rõhutab ühtlasi vajadust, et koolitused oleks sageli kõigis ELi keeltes kättesaadavad; tuletab meelde, et sanktsioonid peaksid olema proportsionaalsed ning neis tuleks võtta arvesse parlamendiliikme valimisjärgset staatust ja tema õigust täita oma mandaati; rõhutab, et koolitus peaks samuti harima töötajaid ja andma neile kindluse, et nad oskaksid tegutseda sobimatu käitumise korral ja võimalikes ahistamisolukordades, et ära tunda varajased ahistamisnähud ja eskalatsiooni vältimiseks kiiresti sekkuda;
26. väljendab heameelt meetmete üle, mida on rakendatud juhatuse poolt 12. märtsil 2018 vastu võetud ajakohastatud tegevuskavas Euroopa Parlamendi liikmete ja registreeritud assistentide, praktikantide ja muude töötajate vaheliste konfliktide ja ahistamisega tegelemiseks võetavate ennetus- ja varajaste toetusmeetmete kohandamiseks ning soolise võrdsõiguslikkuse tegevuskava raames; nõuab, et parandataks korrapäraselt kõigi parlamendi ruumides töötavate isikute teadlikkust ahistamisvastasest poliitikast, et anda neile vahendid ahistamise kõigi vormide tuvastamiseks ja neist teatamiseks; nõuab rohkem soo järgi liigitatud andmeid, et hinnata ahistamise mõju ulatust EP töötajatele, sealhulgas pöörates erilist tähelepanu LGBTQIA+ kogukonnale; nõuab selle poliitika rakendamiseks FEMM-komisjoni osalusel seiremehhanismi loomist;
27. võtab teadmiseks töökohal ahistamise ja selle ennetamise nõuandekomitee ning Euroopa Parlamendi liikmete vastu esitatud ahistamiskaebustega tegeleva nõuandekomitee töö; nõuab veelkord täielikku läbipaistvust selle kohta, kuidas parlament tegeleb ahistamise küsimustega, kaitstes samal ajal kannatanute identiteeti, ning kutsub mõlemat komiteed üles koostama ja avaldama igal aastal oma järelevalvearuanded ja riskihinnangud Euroopa Parlamendi veebisaidil; nõuab iga-aastast sisehindamist ja sõltumatut hindamist välisaudiitorite poolt, kes valitakse läbipaistva menetluse teel vähemalt üks kord mandaadi kohta, ning rõhutab, et need tulemused tuleb avalikustada; soovib kooskõlas oma eelmiste resolutsioonidega luua sõltumatutest ekspertidest koosneva töörühma, kelle ülesanne on uurida seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise olukorda Euroopa Parlamendis ning hinnata olemasolevat nõuandekomiteed, mis tegeleb parlamendiliikme registreeritud assistentide poolt Euroopa Parlamendi liikmete vastu esitatud ahistamiskaebuste menetlemisega ja

ahistamise ärahoidmisega töökohal, ning ahistamise ennetamisega tegelevat personali nõuandekomiteed; soovib teha ettepaneku asjakohaste muudatuste tegemiseks, et tagada kutseliseks muutmine ja saavutada nulltolerantsi eesmärk;

28. kordab nõudmist liita kaks nõuandekomiteed kokku üheks komiteeks, mis tegeleb ahistamisjuhtumitega ja mille koosseisu kuulub üks kvestor, kaks personalikomitee ja/või registreeritud assistentide komitee esindajat ning kolm asjatundjat, näiteks arstid, terapeutid ja õiguseksperdid ahistamisvaldkonnas, et tagada õiglane, professionaalne ja tasakaalustatud koosseis; nõuab esinenud juhtumite konfidentsiaalse registri loomist, nagu nõuti juba 2017. ja 2021. aasta resolutsioonides; nõuab, et komitee liikmetel oleks selge mandaat ja nad valitaks läbipaistva protsessi käigus; soovib vabatahtliku üleelanute tugivõrgustiku loomist, et pakkuda ahistamise ohvritele ja selle üle elanutele tuge ja nõu;
29. peab kahetsusväärseks, et väidetava ahistamise uurimise menetlused võivad kesta koguni kaks aastat, põhjustades nii ohvritele tarbetut kahju; tuleb meelde, et parlamendi administratsiooni õiguslik kohustus on uurida talle esitatud juhtumeid nõuetekohase hoolega ja õigeaegselt; palub seetõttu kahel nõuandekomiteel, kes tegelevad ahistamiskaebustega Euroopa Parlamendis, lahendada neile esitatud juhtumid võimalikult kiiresti, hiljemalt kuue kuu jooksul, ning teavitada pidevalt kõiki asjaosalisi menetlusest; nõuab, et president teeks otsuse võimalike sanktsioonide kohta kuue nädala jooksul alates esialgse aruande saamisest ja teavitaks sellest otsusest kõiki asjaosalisi enne avalikku teatavastegemist; kutsub juhatust üles lisama artikli etteantud ajapiirangute kohta, et tagada juhatuse 2. juuli 2018. aasta otsuse vastavus ELi õiguse õiguskindluse ja hea juhtimistava põhimõttele; rõhutab vajadust pöörata erilist tähelepanu kõige ebakindlamate lepingutega töötajate olukorrale ja kaugtöö levikut arvesse võttes küberahistamisele;
30. kutsub ELi institutsioone üles rakendama oma institutsioonides aset leidnud ahistamise olukorra suhtes välisauditit, sealhulgas vaatama läbi kehtivad ahistamisjuhtumite käsitlemiseks ettenähtud menetlused ja süsteemid, tulemused avalikustama ning auditist tulenevate soovitude alusel reforme tegema;
31. märgib rikkumisest teatajate olulisust ahistamisjuhtumite puhul; kordab oma soovitusi vaadata läbi personalieeskirjad, eriti artikkel 22c, et viia see kooskõlla rikkumisest teavitajate direktiivi standarditega; palub vahepeal juhatusel viivitamata läbi vaadata parlamendi sise-eeskirjad, millega rakendatakse personalieeskirjade artiklit 22c, et need kooskõlastada; kutsub Euroopa Parlamendi uuringuteenistust üles tellima uuringu selle kohta, millist lisaväärtust annab rikkumisest teatajate platvorm töökohal ja kuidas seda saaks kohaldada ELi institutsioonides, ning tutvustama selle uuringu tulemusi ja soovitusi seminaril või arvamuste vahetusega kuulamisel asjaomastes parlamendikomisjonides;
32. nõuab uuesti, et Euroopa Ombudsman annaks Euroopa Parlamendi soolise võrdõiguslikkuse ja mitmekesisuse kõrgetasemelisele töörühmale ning FEMM-komisjonile igal aastal terviklikku teavet kaebuste kohta soolise võrdõiguslikkusega seotud haldusomavoli kohta parlamendis ja teistes ELi institutsioonides;

o

o o

33. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	25.4.2023
Lõpphääletuse tulemus	+: 28 -: 0 0: 5
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Isabella Adinolfi, Robert Biedroń, Annika Bruna, Margarita de la Pisa Carrión, Gwendoline Delbos-Corfield, Frances Fitzgerald, Lina Gálvez Muñoz, Livia Járóka, Arba Kokalari, Alice Kuhnke, Radka Maxová, Karen Melchior, Johan Nissinen, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Samira Rafaela, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Maria Veronica Rossi, Christine Schneider, Sylwia Spurek, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Lena Düpont, Heléne Fritzon, Michiel Hoogeveen, Ewa Kopacz, Eleni Stavrou, Vera Tax, Irène Tolleret
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 209 lg 7)	Martin Hojsík, Marisa Matias, Maite Pagazaurtundúa

NIMELINE LÖPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

28	+
ID	Annika Bruna
PPE	Isabella Adinolfi, Lena Düpont, Frances Fitzgerald, Arba Kokalari, Ewa Kopacz, Christine Schneider, Eleni Stavrou, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
Renew	Martin Hojsík, Karen Melchior, Maite Pagazaurtundúa, Samira Rafaela, Irène Tolleret, Marco Zullo
S&D	Robert Biedroń, Heléne Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Radka Maxová, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Evelyn Regner, Vera Tax
The Left	Marisa Matias
Verts/ALE	Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek

0	-

5	0
ECR	Michiel Hoogeveen, Johan Nissinen, Margarita de la Pisa Carrión
ID	Maria Veronica Rossi
NI	Livia Járóka

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu